

Випуск № 3 грудень 2009

zAczZeK

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

* *Андріївські вечорниці*

* *Гороскоп на 2010 рік*

* *Strona Polski*

і багато іншого...

Вітаємо усіх з Новим Роком!!!

***Коли проб'є дванадцята година,
І старий рік зустрінеється з Новим.
Хай пощастить і Вам, і всій вашій родині,
Ми зичимо, щоб посміхались Ви усі!
Хай казку принесе на крилах вечір,
І казка, щоб затрималась на вік,
І під ялинку, щоб чарівні речі,
Приніс Вам щедрий Новий Рік !!!***

Від редакції

Новий Рік :-)

У цілому світі є така традиція : кожного 31-го грудня ми з друзями , ні не йдемо до бані , святкуємо Новий Рік. Ну і не тільки з друзями , головне святкуємо!

Новий Рік –це казка. Так , казка в прямому значенні . Тільки цього дня випадає особливий сніг . Він характеризується особливою лапатістю , пишністю і за ним найприємніше спостерігати саме на Новий Рік. Хочеться побачити кожену сніжинку - це можливо , головне повірити в свої сили !

Кожного Нового Року в душах всіх людей незалежно від їхнього життя , світосприйняття панує свято. Спостерігаючи за цими людьми можна побачити , як хтось кумедно «тащить» , тобто тягне ялинку, а можливо все таки тащить . Як люди бігають , турбуються в пошуках цікавих , приємних , потрібних і корисних подарунків для близьких .

Тридцять першого грудня місяць виходить на свій небесний подіум на кілька годин швидше ніж звичайно , він красується собою і милується світом зверху . Та безкоштовна лампочка дуже яскраво світить саме на Новий Рік , а біля неї виходить перша зірочка , найяскравіша з всіх-всіх , хоча зірок вистачить на кожного , але найсліпучіша саме перша .

А ще в самому центрі міста , з географічної точки зору стоїть ялинка ялинок , хвойна богиня всіх зелених , колючих насаджень. Скільки радості вона приносить! Від її краси не встоїть навіть людина без почуттів .

А ще, якщо допізна бути на вулиці і підключити трішки уяви , то звісно можна побачити товстенького дядечка в кумедній червоній шапці з бомбом і торбою на плечах , який завзято хоче влізти у вікно. Ні , це не грабіжник.

Це - Дід Мороз існує , діти ж це знають. Він справді існує і не тільки для дітей !!!

Цей день чарівний , сніжно-білий і магічний , хто знає , звідки насправді беруться подарунки !

Святослав Черній

НОВИНИ З ДЕКАНАТУ

Попереду нас чекають безліч радісних та приємних свят, які подарують багато позитивних та приємних спогадів. Але нам би хотілось трошки повернутись назад. Мабуть, ви ображатись на нас не будете.

Тому, хотілось би щиро подякувати за чудову організацію свята, а саме Андріївських вечорниць. Дійсно свято пройшло прекрасно. І в першу чергу, варто подякувати Студентській Раді ТІСІТу. Мабуть, ви не один раз чули прислів'я "Талановиті люди – талановиті в усьому". Деканат ТІСІТу хоче підкреслити той творчий підхід та креативність, яку проявили організатори свята. Дуже прикро було, що цю українську казку відвідало так мало студентів. Адже ці заходи не лише утверджують наші українські рідні традиції, а й сприяють покращенню товариського клімату серед студентів нашого інституту.

Прийшов до завершення семестр 2009 – 2010 н.р. . Це час, коли ми повинні підвести підсумки нашої роботи. Дійсно, рік, що минає, був плідним та приніс у наше студентське життя багато нових ідей та спогадів. А основним показником для студента будь-якого вищого навчального закладу - це успішне складання сесії.

До Нового Року залишилось декілька днів, але у кожного з Вас залишається можливість покращити свої результати. Особливо, хотілось би звернутись до наших «першачків», адже це перша сесія у їхньому житті.

На закінчення, ми вітаємо усю ТІСІТівську родину з новорічно – різдвяними святами. Бажаємо у Новому році здоров'я, творчого натхнення, успіхів в усіх Ваших починаннях, а також здійснення усіх найзаповітніших мрій.

Веселого Нового Року та Різдва Христового!!!

Деканат

Дорогі студенти, викладачі та працівники ТІСІТу !

Від усього серця вітаю Вас з Новим Роком та Різдвом Христовим! Ці свята - це усіма нами з дитинства улюблені й радісні дні, наповнені світлом спільної радості, веселощів, очікування чуда й казки, душевного тепла й надії.

Озирнувшись назад, можна сміливо сказати, що 2009-ий рік був прожитий не дарма. Цей рік був для ТІСІТу насичений подіями та звершеннями. Він подарував нам радість зустрічей й відкриттів, перемог і досягнень, новий професійний і життєвий досвід. Саме у 2009 році наш інститут отримав признання громадськості та був визнаним «Флагманом освіти України». Саме у 2009 році суттєво розширилась міжнародна співпраця ТІСІТу та появились нові реальні можливості навчання і практики для студентів та стажування викладачів за кордоном.

Свято Різдва Христового та Нового Року завжди пов'язане з новими сподіваннями: ми будуємо плани, визначаємо нові рубежі, які належить подолати. Та перш за все ми щиро бажаємо, щоб здійснилися наші найпотаємніші мрії, щоб були здоровими і щасливими наші рідні, щоб спокій і благополуччя поселились в нашому домі.

Я впевнений, що наступний рік – 2010 рік неодмінно буде ще кращим.

Від усієї душі зичу Вам великого людського щастя, міцного здоров'я, добра й радості, вірних друзів та близьких людей поруч. Нехай прийдешній рік виправдає ваші самі добрі надії і прагнення, принесе достаток і добробут вашим сім'ям. Нехай панують у ваших домівках мир, взаєморозуміння й любов.

Христос рождається!!! Славімо Його!!!

Ректор ТІСІТу

Ярослав Бакушевич

Вітаємо!!!

Викладачі кафедри міжнародної економіки та маркетингу висловлюють щиро подяку усім хто навчався та намагався навчатись у цьому році, що минає. Сподіваємось, що і в наступному році Ви будете радувати нас своїми усмішками, жартами та знаннями.

Дружби, радості та сміху,
Нових знань та купу втіхи
Жити в щасті і в ладу
Ми Вам щиро всім бажаємо
У році наступному!!!

**к.е.н., професор кафедри МЕМ
Бакушевич І. В.**

*Шановні викладачі та
дорогі студенти!!!*

Щиро сердечно вітаю Вас із наступаючим Новим роком та Різдвом Христовим!!!

Хай Новий 2010 рік принесе Вам багато радості, щастя, благополуччя, невичерпної життєвої енергії та наполегливості по втіленню в реальність усіх Ваших задумів та мрій.

Божа милість та ласка новонародженого

Ісуса нехай захищають Вас від усіх життєвих негараздів та незгод, а світло Різдвяної зірки буде дороговказом на шляху до щастя!!!

**Проректор з організаційно –
виховної роботи Мартинюк В. Д.**

*Шановні викладачі
та студенти інституту!!!*

Кафедра соціального управління щиро вітає Вас з Новим 2010 роком та Різдвом Христовим. Майбутній 2010 рік – рік білого Тигра, рідкісної, але дуже цінної у природі тварини. Бажаємо усім найвищих творчих досягнень та тигрової сміливості у досягненні своєї мети.

Нехай у Новий Рік Вас не турбує здоров'я, а настрої завжди буде натхненням. Здійснення усіх заповітних мрій та гармонії у всіх сферах життя.

**к.пед. н., професор, зав.кафедри
соціального управління
Ходорчук А. Я.**

Студентська рада інформує:

Шановні студенти та викладачі!!!

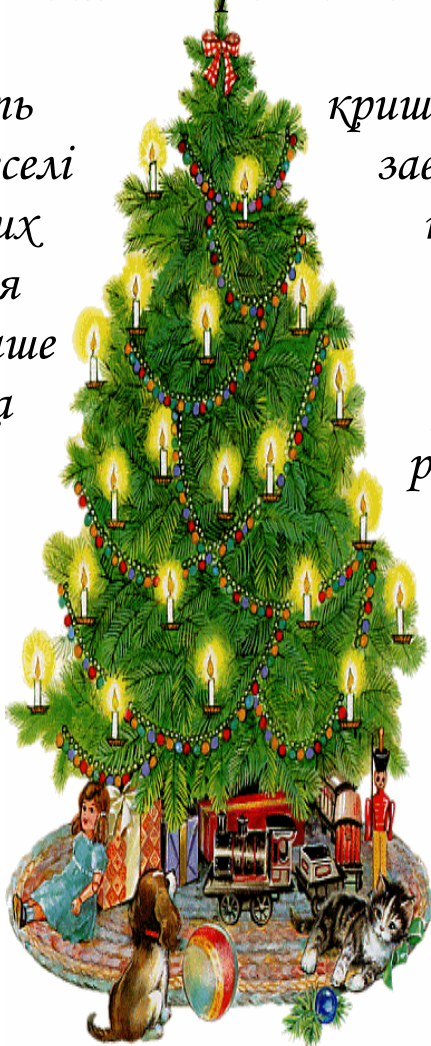
Від всього серця хочемо привітати Вас з наступаючими святами – Новим Роком та Різдвом Христовим!!!

Нехай усе задумане здійсниться, а печаль і смуток залишаться у старому році.

Усім студентам бажаємо успішної здачі сесії, викладачам – терпіння і творчої наснаги.

Хай дзвенять
Будьте веселі
Не знайте сірих
Залишайтеся
Хай життя Ваше
Дивна казка
А сніги хай
Ніжне слово та

кришталеві бокали,
завжди і щасливі,
тіней печалі,
щирі та милі.
буде як казка –
у Ніч Новорічну,
розтопить ласка,
кохання вічне!

З повагою
і любов'ю

Студентська Рада

ЖУМЕ, А ДОБРИЙ ВАРЕНИК?

Тоді дайте вкусити !

Як думаєте , зараз люди живуть краще, ніж колись ? Думаю,що ні . Зараз для більшості щастя у грошах ,хоча це не так, а колись було навіть у ... варениках і усмішках !

В черговий раз студенти подарували всьому колективу ТІСІТ частинку усмішок, щастя, тепла і їжі :) А відбулось це на Андрія . Загадково-забобонний день. День, коли дівчата ворожать, а хлопці ситі . День, коли і хлопці і дівчата сміються без упину. День, коли зустрічаються долі . День, який триває 48 годин .

Отже, коли зал набрав традиційної атмосфери українського національного дому, свято почалось .

Було відтворено все, як це відбувалось на Андрія колись ,в засніжених чарівної України. Ворожіння, танці, розповіді, щирість, найпокусливіший та найповніший асортимент вареників . Куштували вареники з перцем ? Ні ? То Вам пощастило;) А ще було присутнє щастя. Просте, людське щастя, яке заповнило нас, щоб ним наповнитись потрібно просто зосередитись на ньому .

Цей день був найкращим часом, щоб познайомитись з своїм прекрасним культурним надбанням впродовж століть, шкода,що він буває лише раз в році. Але день народження теж раз і році, Новий Рік теж раз в році, Різдво теж один раз, і якщо все об'єднати – отримаємо суцільний період щастя. Потрібно просто зосередитись на ньому ;)

Святослав Черній

Актуальні цікавинки від Володимира Івановича

Корупція в Україні. Чи можливо її подолати?

Корупція – діяльність осіб, уповноважених на виконання функцій держави, спрямована на протиправне використання наданих їм повноважень для одержання матеріальних благ, послуг або інших переваг. (За юридичною енциклопедією, т.3, -К. Видавництво, Українська енциклопедія імені М.П. Бажана – 2001, с. 369).

Тобто, *корупційні діяння* – це все те, що передбачає використання особою наданих їй службових повноважень з метою одержання неправомірної вигоди.

Неправомірна вигода – це грошові кошти, майно, переваги, пільги, послуги, що їх обіцяють, пропонують, надають або одержують безоплатно чи за ціною значно нижчою за мінімальну ринкову, без законних на це підстав.

В нашій історії корупція, як соціальне явище, бере свій початок у глибокій давнині. У стародавній Греції в IV-V століттях до нашої ери прояви корупції мали побутовий характер і проявлялись як “псування їжі та питної води”. Пізніше корупцією стали називати карані в судовому порядку дії, зокрема “зіпсованість моралі, розпусність молоді, розлад порядку...”.

Термін “корупція” походить від сполучення латинських слів “correi” та “rumpere”: “correi” – обов’язкова причетність декількох представників однієї із сторін до однієї справи і “rumpere” – порушувати, ламати, пошкоджувати, скасовувати. Так утворився самостійний термін – “corrumperе”, який означає участь в діяльності декількох осіб, мета яких полягає у пошкодженні процесу керування справами суспільства.

У прадавній Україні хабарництво службовців вважалося кримінальним злочином, але хитруни винаходили спосіб обходити законодавство – передбачалося, що особа, яка зверталася за допомогою – клала гроші перед образами, начебто на свічки.

Роки йдуть за роками, а поняття “корупція” не зникає.

Сьогодні – держава Україна, яка потерпає від наслідків корупційних діянь, займає одне з провідних місць серед країн з високорозвиненим рівнем корупції, як зазначив цього місяця на дні боротьби з корупцією Президент України В.А. Ющенко.

Система поборів в нашій державі охоплює майже всі галузі господарства

України. Ще в 2006 році В.Ф. Янукович, колишній Прем'єр – Міністр України, повідомив, що при розхідній частині бюджету у 28 мільярдів доларів – 1,8 мільярди з'їдає корупція. На сьогодні цифри корупції подаються на державному рівні дещо завищені. Однак не віриться в те, що нинішні представники влади не цураються корупційних дій. Яскравий приклад тому – суддя апеляційного суду пан Зварич, який “наколядував” декілька мільйонів доларів та гривень.

Ми відчуваємо, що без серйозних репресій проти хабарників у нашій країні обійтися не можна. Чи можлива перемога у боротьбі з корупцією в Україні? На це питання дають відповідь Закони України “Про засади запобігання та протидії корупції”, “Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень” та “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення”. Всі ці закони прийняті у червні 2009 року і набувають чинності з січня 2010 року.

Які ж новації передбачають антикорупційні закони?

Перше і основне, якщо діючий на сьогоднішній день Закон України “Про боротьбу з корупцією” – 1995 р. передбачав тільки адміністративну відповідальність за корупційні

діяння, то Закон України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення” – 2009 р. передбачає внесення змін до Кримінально – процесуального кодексу України та Кримінального кодексу України. Так, Кримінальний кодекс України збагатився на доповнення статті 18 – “Суб’єкт злочину” та на наступні новели: стаття 235-1 “Зловживання повноваженнями”; стаття 235-2 “Перевищення повноважень”; статті 235-3 “Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги”; стаття 235-4 “Комерційний підкуп”; стаття 235-5 “Підкуп особи, яка надає публічні послуги”; стаття 368-1 “Незаконне збагачення”.

Значно оновилася стаття 369 Кримінального кодексу України. Тепер вона носить назву “Пропозиція або давання хабара” і, відповідно, збільшенням кримінального покарання за цей злочин.

Згідно нового антикорупційного законодавства значно поширено відповідальність суб’єктів за скоєння корупційних правопорушень. Так, згідно Закону України “Про засади запобігання та протидії корупції” – 2009, суб’єктами відповідальності за корупційні правопорушення з 01 січня 2010 року крім осіб, уповноважених на виконання функцій держави або органів місцевого самоврядування є:

- члени окружних /територіальних та дільничних виборних комісій;
- керівники громадських організацій, які частково фінансуються з державного чи місцевого бюджету;
- помічники-консультанти народних депутатів України та інших виборних осіб;
- особи, які надають публічні послуги (аудитори, нотаріуси, експерти,

оцінювачі, арбітражні керуючі, незалежні посередники, третейські судді);

- посадові особи іноземних держав;

- посадові особи міжнародних організацій;

- особи, які постійно або тимчасово обіймають посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків, або особи, спеціально уповноважені на виконання таких обов'язків в юридичних

особах, а також фізичні особи – підприємці;

- посадові особи юридичних осіб, фізичні та юридичні особи у визначених законом випадках.

Згідно нового антикорупційного законодавства передбачено цілу низку обмежень щодо суб'єктів, які можуть скоювати корупційні злочини (стаття 4 Закону України “Про засади запобігання та протидії корупції”).

Законом визначено, що особа, яка є суб'єктом законодавства про корупцію, може приймати особисті подарунки, які відповідають загальновизнаним уявленням про гостинність, якщо вартість одного подарунку не перевищує розміру однієї податкової соціальної пільги.

На перший погляд – ущемлення прав і законних інтересів громадян України, але згідно статті 76 Конституції України: “Не може бути обраним до Верховної Ради України громадянин, який має судимість за вчинення умисного злочину, якщо ця судимість не погашена і не знята у встановленому законом порядку”.

Надзвичайно велику увагу надано антикорупційним законодавством “участі і контролю громадськості в заходах щодо запобігання та протидії корупції”. І це не дивно. Адже хто, як не ми з вами можемо поставити бар'єр будь-яким корупційним діям. Тільки ми можемо встановити обмеження будь-яким поборам.

Отже, держава в черговий раз продемонструвала готовність до двобою з таким явищем як корупція. Але двобій між державою і корупцією може бути тільки тоді, коли ми з вами допоможемо державі в цьому. Тільки в тому випадку, коли кожен з нас визначиться із своєю громадянською позицією, коли кожен з нас скаже – “ні” поборам, тільки тоді ми спільно подолаємо монстра, який називається “корупція”.

Черговим екзаменом для нас будуть вибори Президента України. Від того, кого ми оберемо, буде залежати багато в житті нашої держави, в тому числі – боротьби з корупцією.

Тому, хто наївно думає, що від нього нічого не залежить нагадаю положення статті 5 Конституції України – “Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами”.

Тільки від нас з вами, від веління нашого розуму, серця і совісті залежить, яку владу ми оберемо.

Дружіть з Законом – і у Вас буде все гаразд.

В.Литвиненко – юрист

Приборкання тигра,

то перемога над драконом.

Зал наповнено гомонить , Тоні налаштовує свій комп'ютер , життя вирує.

І ось незрівнянна Надійка Гербіш робить влучне представлення Тоні, жартом акцентуючи увагу , щоб «западенці» не критикували «москальської» мови, якою користувався пан перекладач (термінологія вжита жартома і не повинна нести в собі якогось політичного чи лексичного обурення!) :))

Лекція почалась з історії Джемі Кіда , елітного піхотинця. Деталізовано описувати не буду, бо це немає сенсу. Неможливо відчуття під час озвучування власної історії з перших вуст.

Але найагресивніший факт з життя цієї людини - це те, що він двічі отримував знаки від Бога і таки прислухався, коли під-час стрибку ні перший ні другий його парашути не розкрились... - Шокує?

Під оплески він передав ораторський пост Тоні . Я, як людина, яка частково вже "в темі" в деяких місцях знав наперед, що казатиме Тоні, але не могло не здивувати те, з якою майстерністю він викладав свою історію перед слухачами. Пеленгуючи його розповідь, я уявляв собі книгу, чіткий сюжет викладу інформації, яка бездоганно переплетена та влучно і захоплююче вражала присутніх у залі!

зрозуміти, навіть цей

Мабуть, те не, що неможливо неможливо уявити всього того, що пережив чоловік . Я можу впевнено запідозрити, що якби на місці студентів в залі сиділи чутливі люди солідного віку, вони б там «зревілись наніц» . На скільки печальна історія про дівчину з загадковим ім'ям Айя. А також наскільки можна захоплюватись образом Тоні. Він пережив все, що можна було пережити - всі, абсолютно всі почуття . І коли дивишся на нього в той момент, коли він каже "я вбивав людей " в це абсолютно, 100% неможливо повірити .

Він хороший і завжди був таким . Ось так мені здається ! І я вірю в те, що з ним все це було насправді, але водночас я вірю в те, що він ніколи не

завдавав людям шкоди. Тобто на підсвідомому рівні я не можу запевнити свою голову в тому, що в минулому житті Тоні - вбивця .

Це людина, яка є власником настільки усмішки,що хочеться захоплюватись його щирістю, людина , з якою здається був знайомий все життя , просто подивившись в його очі, людина,яка зневірюючись не зневірилась ...
просто людина, але яка Людина !

Коли випала можливість поставити Тоні запитання - з усіх приготовлених питань я чомусь поставив те, на яке й так знав відповідь. Можливо хотів переконатись у правильності своїх думок. Я запитав - "Що для Вас щастям ?" і почув таке : "Щастя - це моя дружина Сара, мої двоє хлопців, хоч вони не завжди для мене щастя(жарт), це те,що я зустрів Бога і ще стільки факторів,які роблять мене щасливим,що ... Просто все ... Все навколо" Ну це, нажаль, відтворено з пам'яті,на диктофон я ще не розжився, але правдивість інформації гарантую (хоч я й не президент:))

Опитавши всіх своїх студентських друзів я почув приблизно однакові відповіді про враження:"Це було круто", "Це було класно" , "Чудово" , "Мені сподобалось" , "Це мене вразило"

Що ж до мене - то всі ці фактори поєднані в один - моє враження. А яке Ваше враження?

Святослав Черній

Boże Narodzenie i polskie tradycje

Święta Bożego Narodzenia to dla Polaków najważniejsze i jednocześnie najbogatsze w tradycje ludowe święta. Obrzędowość Bożego Narodzenia kształtowała się stopniowo w ciągu kolejnych stuleci przeplatając prastare (z czasów pogańskich) zwyczaje i wierzenia ze zwyczajami nowszymi, przyniesionymi po chrystianizacji przez Kościół, a także tymi, które powstały w wiekach późniejszych w wyniku wzajemnego przenikania się obowiązującego obrządku kościelnego i przedchrześcijańskich elementów ludowej rolniczej tradycji.

W liturgii kościelnej i w zwyczajach ludowych święta Bożego Narodzenia poprzedza okres Adwentu: czas pobożnego i radosnego, pełnego wiary oczekiwania na przyjście Pana. Do powszechnie przyjętych zwyczajów adwentowych należy zaliczyć udział wiernych w odprawianych o świcie Mszach roratnich poświęconych Najświętszej Marii Pannie. Dawniej w niektórych regionach kraju popularnym zwyczajem było plectenie wieńca adwentowego. W pierwszą niedzielę Adwentu, zawieszano w pokojach pod sufitem wianek zrobiony z gałęzi choiny i przyozdobiony czerwonymi wstążkami. Na wieńcu zapalano jedną świeczkę, w każdą kolejną niedzielę dodawano następną.

Innym zwyczajem przypadającym na czas Adwentu jest obdarowywanie dzieci prezentami w dniu św. Mikołaja (6 grudnia). Podarunki wkłada się zwykle pod poduszki lub do bucików.

Należy też wspomnieć o kartach pocztowych ze świątecznymi i noworocznymi życzeniami wysyłanymi do znajomych i krewnych. Autorem tego pomysłu był Anglik John Horsley. W 1846 roku zaprojektował on pierwszą taką kartę. Wydrukowano ich wówczas pięćdziesiąt, nie wiedząc jak zostaną przyjęte. Dziś na całym świecie co roku wysyła się miliony kart świątecznych.

Najwięcej zwyczajów ludowych wiąże się z ostatnim dniem Adwentu, czyli z Wigilią. Słowo "wigilia" pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Tradycja czuwania przed dniami świąt wywodzi się ze Starego Testamentu.. W izraelskich domach w wigilie szabat i innych świąt szykowano

jedzenie i czyniono wszelkie przygotowania tak, aby święta mogły być wolne od pracy. I nasze Wigilie służą temu celowi, a ponadto jest to czas, w którym do nadchodzącego święta trzeba przygotować się wewnątrz. Obecnie, po reformie kalendarza Wigilia stanowi nie tyle przygotowanie do świąt, ale rozpoczyna już sam obchód świąteczny. Po generalnych porządkach, gdy cały dom lśni już czystością przystępujemy do świątecznego przyozdabiania domów. W minionych wiekach stałym elementem dekoracyjnym były snopy zboża - symbol dostatku - stawiane przez gospodarzy w kątach izb chłopskich. Poza zbożem domy dekorowano też podłazniczkami, czyli odpowiednio przyciętymi wierzchołkami lub gałęziami drzew iglastych, zatykanymi w różnych miejscach izb lub zawieszanymi u powały. Zwyczaj ten był zapewne symbolem życia, miał zapewniać ludziom, domostwu i całemu dobytkowi szczęście i wszelką pomyślność.

Współczesna choinka, przybrana świeczkami i innymi ozdobami pojawiła się najwcześniej na ziemiach niemieckich. Jej ojczyzną była najprawdopodobniej Alzacja. Tam właśnie zwyczaj polegający na wnoszeniu do domu wiecznie zielonej gałęzi i wieszaniu jej przy suficie został zastąpiony w XV lub XVI wieku stojącym drzewkiem wigilijnym. Zwyczaj przystrajania drzewka wigilijnego rozpowszechnił się zapewne na

przełomie XVIII i XIX wieku. Współczesna choinka, jak uczy Kościół, jest odwzorowaniem drzewa rajskiego: "drzewa życia", biblijnego drzewa wiadomości dobra i zła, pod którym rozpoczęła się historia ludzkości. Choinkę wnosi się do domu w dniu, w którym wspominamy pierwszych ludzi - Adama i Ewę. Na choince nie może zabraknąć jabłek, bo właśnie te owoce były na owym biblijnym drzewie, a ponadto jabłko symbolizuje zdrowie i czerstwość do późnej

starości. Wśród iglastych gałązek widać łańcuchy - lekkie, słomkowe, bibułkowe, to pamiątka po wężu kusicielu. Pętają choinkę jak niewolnicę, przypominając, że cały ludzki ród znajduje się w niewoli grzechu. Gwiazda na szczycie drzewka symbolizuje gwiazdę betlejemską, która wiodła Trzech Króli do Dzieciątka Jezus. Gorejące na gałązkach świece (dzisiejsze lampki) jakby okruchy ognia, który dawniej płonął w izbie przez całą noc wigilijną, aby przychodzące na ten czas dusze przodków mogły się ogrzać, dzisiaj przypominają one o nigdy nie gasnącej Bożej miłości do ludzi. Choinki ubiera się także w piernikowe figurki ludzi i zwierząt, oraz bombki. Tak ustrojona choinka powinna stać w domu do Trzech Króli, a więc do końca godnich Świąt.

Dzisiejsze wspaniałe prezenty gwiazdkowe są nowością zwyczajową. W XIX wieku tylko w niektórych częściach Polski obdarowywano dzieci drobnymi upominkami, które chowano w sianie. Czasem do prezentów należała również przybrana orzechami, cukierkami, jabłuszkami oraz świeczkami sosenka - pierwowzór choinki. Ofiarodawcą tych podarunków był św. Mikołaj. Z zachowanych dokumentów wiadomo bardzo mało o tej postaci: żył na przełomie III i IV wieku w Azji Mniejszej i był biskupem Miry. Zasłynął z dobroci i dyskretnej filantropii. Reszta to już legenda.

Zgodnie z postanowieniem II Soboru Watykańskiego w liturgii kościelnej Święta Bożego Narodzenia rozpoczynają nieszpory

odprawiane 24 grudnia. W polskiej tradycji czas ten liczony jest jednak nieco inaczej, tzn. od chwili zapadnięcia zmroku i ukazania się na niebie pierwszej gwiazdy. W tym momencie zgodnie z obowiązującym powszechnie zwyczajem, zasiadamy do pierwszego świątecznego posiłku, zwanego wieczerzą wigilijną lub krócej Wigilią, którą obchodzimy niezwykle uroczyście, przy czym ona to właśnie decyduje o specyficznej, niepowtarzalnej atmosferze całych świąt. Specyfiką wieczerzy wigilijnej jest jej postny charakter, ustalony tradycją zestaw potraw, oraz poważny nastrój obowiązujący wszystkich biesiadników. Posiłek ten spożywa się najczęściej tylko w gronie rodzinnym. Na stole stawia się zazwyczaj jedno dodatkowe nakrycie. Według współczesnej interpretacji miejsce to przeznaczone jest dla zabłąkanego wędrowca lub dla osób bliskich, ale w tym momencie nieobecnych. Nikt bowiem tego dnia nikt nie powinien być samotny. Zwyczaj pozostawiania wolnego nakrycia można powiązać z zaduszkowym charakterem dawnych przedchrześcijańskich świąt oraz rozpoczynającego je posiłku. W tym wypadku wolne nakrycie należałoby interpretować jako przygotowane dla przychodzących na ziemię dusz.

W domach katolickich posiłek wigilijny poprzedza odczytanie fragmentu Ewangelii według św. Łukasza o narodzinach Jezusa. Potem wszyscy domownicy dzielą się opłatkiem i składają sobie życzenia. Wigilijny opłatek jest zwyczajem typowo polskim. Symbolizuje on powszechne pojednanie i braterstwo. Geneza opłatka jest kościelna, religijna. W Polsce zwyczaj ten należy obecnie do powszechnie znanych, chociaż pojawił się dość późno i upowszechnił się ostatecznie w pierwszych dziesięcioleciach XX wieku. Zgodnie z tradycją Kościoła współczesny opłatek jest śladem po starochrześcijańskich

eulogiach. Były to specjalne chleby ofiarne składane na ołtarzu. Część z nich konsekrowano i rozdawano jako Eucharystię, resztę poświęcono po Mszy i posyłano do domu wiernych nieobecnych w kościele. Eulogia spożywano również w czasie uczt braterskich, czyli na tzw. agapach. Były one symbolem miłości i jedności wszystkich chrześcijan, oraz znakiem ich zjednoczenia z Bogiem i ze świętymi. Cechy te przejął z czasem wigilijny opłatek. Zwyczaj łamania się opłatkiem, nawiązuje on też do Ostatniej Wieczerzy poprzedzającej pojmanie Chrystusa i opisanego w Ewangeliach faktu dzielenia się chlebem Jezusa z uczniami. I w tym wypadku symboliczny gest oznacza wszechogarniającą miłość i braterstwo.

Po przełamaniu się zasiadają

opłatkiem.

Nieodłączną częścią wieczoru wigilijnego było i jest wspólne śpiewanie kolęd przy Bożonarodzeniowej szopce. Pieśni opowiadających o narodzeniu Jezusa mamy w polskiej tradycji bardzo dużo. Najstarsze sięgają czasów średniowiecza. Ich wprowadzenie a potem upowszechnienie zawdzięczamy prawdopodobnie franciszkanom. Oni też przynieśli do Polski zwyczaj budowy szopek. Autorstwo pierwszej szopki przypisuje się św. Franciszkowi z Asyżu, który chcąc odświeżyć pamięć narodzin Dzieciątka Jezus kazał przynieść do groty siana, przyprowadzić woła oraz osła i zawołał braci. Kiedy zgromadziła się ludność z okolic i zabrzmiały pieśni św. Franciszek odczytał Ewangelię, a potem wygłosił kazanie o narodzeniu Jezusa. Szopkę tę zorganizował św. Franciszek na trzy lata przed śmiercią, w Greccio koło Rieti, sto kilometrów od Rzymu.

W Polsce franciszkańskie szopki pojawiły się bardzo wcześnie, zapewne już w czasach średniowiecza. Początkowo inscenizowane w kościołach szopki były niezwykle proste, pozostawały też wierne przekazom

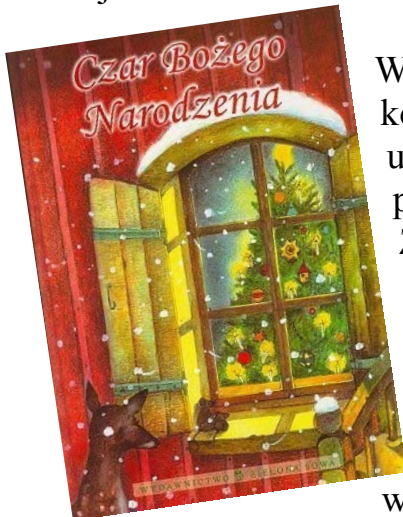
opłatkiem i złożeniu życzeń wszyscy domownicy do wspólnego posiłku. Liczba, rodzaj i kolejność dań pojawiających się na wigilijnym stole zależy od lokalnej tradycji. Wszędzie jednak, bez wyjątku są to dania postne, przygotowane z darów lasu, pól, ogrodów, stawów, rzek i jezior. W przeszłości przestrzegano zasady, aby spróbować wszystkich przygotowanych na Wigilię potraw. Dzięki temu miało ich nie zabraknąć w nadchodzącym roku. W wigilijny wieczór

gospodarze pamiętali także o swoich zwierzętach domowych,

którym dawali resztki potraw pozostałych z wieczerzy, wymieszane z

ewangelicznym. W wieku XIX powstały różne regionalne formy polskich szopek bożonarodzeniowych. Najbardziej znane i najciekawsze są szopki krakowskie, których architekturę wzoruje się na zabytkowych budowlach Krakowa. Szopki krakowskie stawały się często teatrzykami lalek, w których na miniaturowych scenkach podświetlanych świecami pojawiały się najrozmaitsze ruchome figurki. Dzisiaj bożonarodzeniowe szopki buduje się we wszystkich polskich kościołach.

Wieczór wigilijny kończy pasterka - Msza odprawiana w kościołach dokładnie o północy. Zgodnie z tradycją upamiętnia ona przybycie do Betlejem pasterzy i złożenie przez nich hołdu nowo narodzonemu Mesjaszowi. Zwyczaj sprawowania bożonarodzeniowej liturgii nocnej wprowadzono w Kościele już w drugiej połowie V wieku. Do Polski dotarł on więc być może razem z chrześcijaństwem.

Dni świąteczne, które następują po Wigilii, nie wyróżniają się już w polskiej kulturze równie bogatą oprawą plastyczną i obrzędową. Zazwyczaj jest to czas odpoczynku, rodzinnych i towarzyskich spotkań, czasami też koledowania, czyli odwiedzania domów przez grupy przebierańców - koledników - z życzeniami świąteczno-noworocznymi, z szopką i kołędami.

Innym zwyczajem wprowadzonym i upowszechnionym przez Kościół, są odwiedziny parafian w okresie świąt Bożego Narodzenia składane przez proboszcza lub księży z parafii. Przynoszą oni dobrą nowinę, święcą i błogosławią dom oraz jego mieszkańców, w zamian zaś otrzymują symboliczną ofiarę nazywaną dawniej kołędą. Tradycja ta, znana już w średniowieczu, utrzymuje się w Polsce do czasów współczesnych. Być może po przyjęciu chrześcijaństwa Kościół wprowadził ją dla przeciwstawienia jej pogańskiemu zwyczajowi koledowania.

Opisując tradycje bożonarodzeniowe należy zwrócić uwagę, że choinka, koledy i św. Mikołaj należą dziś do zwyczajów o zasięgu ponadnarodowym, praktykowanych w różnych częściach świata, nie tylko przez katolików. Ze zwyczajów typowo polskich pozostała nam wieczerza wigilijna, opłatek i chyba jeszcze ta jedna, nieznaną powszechnie, przekazana tradycją - rodzinna, niepowtarzalna atmosfera świąt Bożego Narodzenia, pełna wzajemnej bliskości, miłości i ciepła. Świąta te zachowują też w Polsce niezwykle silny związek z całą nauką i tradycją Kościoła.

"Кохання на вістрі леза"

... Літо збігало, Микола був найнастирливішим з усіх залицяльників, часто приходив на роботу до Валентини, дарував квіти, влаштовував сюрпризи. Дівчата говорили, що та геть з розуму зійшла, а хлопці у її команді не могли зрозуміти Миколу, інший уже б давно на все забив.

— Валька, ти дурепа, такої на всьому світі не знайдеш, — постійно їй повторювала Наталя.

Валя більше у відповідь не сперечалась, не було на пояснення.

— Ми з ним просто друзі, як він і хотів. Час разом проводимо.

— Ви уже так три місяці час проводите, а толку ніякого.

— Я... мені час іти, вірний друг чекає, я рада, що ми з ним лише друзі, мені зараз така людина дуже потрібна, — і Валя взяла сумочку і побігла. Через дорогу її чекав Микола у машині.

— Куди ми поїдемо? — запитав він.

— Не знаю, просто прогулятись.

— Тоді я знаю одне чудове місце, тобі там сподобається.

Валентині було весело з Миколою, він умів її розвеселити, заспокоїти, вона просто потребувала його товариства, дружби, підтримки. Вони приїхали у виноградний сад.

— Тут тихо і

затишно, можеш прогулятись поки я сходжу до свого друга, він - директор виноробної фабрики.

— Гарзд, — відповіла посміхаючись Валентина і вийшла з машини.

Пройшовшись повз Миколу, він відчув її ніжний аромат, йому хотілось торкнутись її оголеного плеча, але зупинив свій порив.

— Дивись, лише не заблукай! — кинув у слід.

— Ти мене знайдеш!

— Знайду, де б ти не була, — промовив тихо Коля до себе.

Валентина вдосталь нагулявшись, сіла на лавочку під виноградником, ледь підігнала під себе ноги,

закрила очі, відкинувшись на спинку лавочки. Вона не чула, як підійшов Микола. А він стояв неподалік і дивився на її форми і риси обличчя.

— Спляча красуня спить?

Валя ледь здригнулась.

— Ти уже.

Коля сів поруч.

— Тут так гарно, і затишно.

Микола рукою дістав виноградну галузку, нахилив до вуст Валентини.

— Пригощайся.

Валя засміялась, але відкрила рот і відкусила гроно. Микола лиш помітно облизав губи.

Валя встала.

— Ноги уже затекли.

Коля підійшов до неї, поклав на вуста гроно,

Валя з'їла, дивлячись йому у вічі, тоді Микола

підійшов ближче і своїми вустами поклав гроно у її рот, за

цим жестом послідував поцілунок. Валентина відповіла, наче не одразу

зрозуміла, що відбувається. А тоді зробила крок назад, в руках у Миколи залишився шовковий шаль. Вона пішла до машини.

— Час повертатись, я втомилась.

Коля мовчки завів мотор. Під'їхавши до будинку Валентини, він промовив:

— Ти завтра вихідна, може покатаємось на яхті?

— Може. Дякую за вечір, — і вона зникла у під'їзді.

— Так тримати, — промовив до себе Коля і поїхав.

Наступного дня Микола зайшов до Валентини.

— Ти готова?

Валя посміхнулась.

— Ти таки не передумав?

— Я ніколи не відмовляюся від своїх слів.

— Гарзд, дай

мені кілька хвилин, я переодягнуся.

— Я чекатиму біля під'їзду.

Валя посміхнулась, зачинила двері і пішла одягатись. Вийшовши, Коля схвальним поглядом оцінив її зовнішній вигляд.

— Ти чудово виглядаєш.

— Дякую.

— Тобою неможливо не милуватись.

Вони пішли на яхту, разом поплили у море.

Валя стояла на початку, а Коля мав змогу

милуватись нею з-за руля. Вони зупинились. Він підійшов ззаду до

Валі, обернувшись, вона побачила його з букетом квітів у руках.

— Валя, я не можу більше так, я не можу бути більше другом, я хочу бути

більшим. Я уже просто жити без тебе не можу. Ти стала для мене усім, і я не

уявляю собі прожитого дня без тебе, твого голосу, твоєї посмішки.

Валентина стояла, не знала що й відповісти, вона згадувала слова Наталки, вона згадала про своє серце, яке мовчало, але раптом вона змусить його кохати Колю, і вони будуть щасливі разом, адже він готовий заради неї на усе. В цей момент душа кричала, і якби можна було підкрутити звук, то, мабуть, здригнулась би земля.

— Ти хочеш, щоб ми дружбу нашу перейменували у інший вид стосунків?

— Для мене ти завжди була більше, ніж друг, я хочу щоб і для тебе це також було.

Валя зітхнула, посміхнулася.

— Гарзд, давай спробуємо.

Коля радісно обняв її і закружив у повітрі, відірвавши її від палуби.

— Ти будеш найщасливішою дівчиною на світі.

Він припав до її вуст, проте це не був той поцілунок, від якого хотілось втратити свідомість.

Почались їхні стосунки... Микола бачив, що Валя не може себе перебороти, і що вона йому не належить. Це його кидало у гнів, і з часом він почав проявляти жорсткість.

— Я люблю тебе, я жити не можу без тебе, а ти така холодна до мене, — промовив якийсь Коля за вечерею у кафе.

Валя засміялась.

— На вулиці жовтень, але тепло у нас, ще й у воді можна купатись.

— Чому ти іронізуєш! — гримнув Коля.

— Я не....

— Тобі весело?

— Я до тебе погано ставлюсь? — запитала Валя.

— Ти до усіх добре ставишся, але я хочу щоб ти по-особливому відносила до мене!

— Ти знав усю ситуацію, і усвідомлював на що ідеш.

— Але ти мені дала надію!

— Не кричи на мене! Не можна людину змусити кохати!

Микола у гніві дивився на неї.

— Ти кохаєш мене ще, — сухо промовив він.

Микола все частіше почав проявляти жорстокість, Валентина боялась його. Вона боялась відмовити йому щоб не отримати черговий ляпас, або вислуховувати його болючі слова.

Вона додому тиждень не поверталась а їхала у інший кінець міста до своїх батьків, говорила їм, що просто дуже скучила і хоче побути з ними, і за братом, дорогим, вона так сумує,

хотіла, щоб він був старший од неї, щоб у неї був захисник. Почався холодний листопад, і вона уже працювала інструктором у басейні. Брат саме навчався на другому курсі на заочній формі навчання, і працював, допомагаючи матері. Валя не змогла залишитись вдома, вона б не змогла бачити кожен день її очі, адже матір не хотіла, щоб донька продовжувала справу батька.

— Ромчик ти вдома?! — вбігла у кімнату

Валя, — а де мама?

— Поїхала на дачу.

— А ти чому не на роботі?

— Нас сьогодні скоріше відпустили.

— О-о-о! Гарзд, час вечеряти, ти не знаєш, мама сьогодні повернеться?

— Казала, що буде видно.

У двері подзвонили.

— Мабуть мама.

Коли Валентина відчинила, перед нею стояв Микола.

— Привіт, — і він ввійшов швидко у квартиру.

— Ти...а ти...що ти тут робиш? — не могла одразу оговтатись Валя.

— Я прийшов за тобою, а то ніяк не можу знайти, почав був хвилюватись. Я тобі не мишка, зі мною не треба грати, — і він притиснув її до стіни.

— Коля, я не сама, що ти робиш? — злякано говорила та, — відпусти, мені боляче.

— Що тут таке? — ввійшов Роман, коли він підійшов до Миколи, щоб відштовхнути його від сестри, той вихопив ножа і провів по животі лезом, і той упав.

Валя кинулась до брата.

— Що ти робиш?! Ти геть збожеволів! Іди геть! — і вона кинулась до телефону, проте Коля вибив його з рук. — Дай мені телефон, я викличу швидку!

— По-перше, там нічого страшного не має, а по-друге, з тією умовою, що ти вийдеш за мене заміж.

— Цього ніколи не буде! — у сльозах говорила Валя.

Микола схопив її за руку, притиснув до стіни, притуливши ножа до шиї.

— Або ти вийдеш за мене заміж, або ж я вб'ю усю твою сім'ю.

— Ти божевільний, — крізь сльози промовила Валя.

— Можливо, але я збожеволів через тебе.

— Мені треба брату допомогти.

— Лиш після твоєї згоди.

— Гаразд! Гаразд! Я буду твоєю дружиною! Відпусти лишень!

— От і домовились, сподіваюсь завтра тебе зустріти у тебе в квартирі, ми все обговоримо, — і він поцілував її у вуста, — не нароби лише дурниць, а то гірше буде, не зли татуся.

Коли той пішов, Валя кинулась до Романа.

— Як ти? Рана сильна?

— Наче ні, але голова паморочиться.

Валя обробила рану.

— Рома, мама про це не повинна знати, гаразд?

— Ти серйозно збираєшся за нього вийти, він же псих!

— Рома, іншого виходу нема, я не хочу щоб він вас скривдив.

— Я не дозволю тобі з ним жити! Я сам його вб'ю!

— Ромчик, я прошу тебе, пообіцяй мені, що ти нічого не робитимеш, нікому нічого не говоритимеш, пообіцяй мені! — крізь сльози говорила Валя. — Я не можу вас втратити.

— Ти хочеш щоб я жив з тим, знаючи, що моя сестра живе в одній квартирі з психопатом?! Так?!

— Він хороший, просто він розуміє, що я йому не належу, не кохаю його, от він і не витримав. Я переступлю через себе, і у нас все буде добре.

— Інший уже б облишив цю справу, дивлячись на те, як його дівчина сприймає. Валя, це не нормально!

— Рома, будь-ласка, пообіцяй мені, що ти все забудеш і не говоритимеш про це матері, благаю.

— Валя, треба піти в міліцію.

— Ні, я не хочу вас втратити! — закричала Валя, — ти це розумієш?!

Роман дивився на сестру, проте змовчав.

— Обережно, щоб мама не помітила твою рану.

V частина

Опісля роботи Валя пішла до себе додому. Через деякий час прийшов Микола. Від його дзвінка вона аж здригнулась. Коли він сів навпроти, вона тремтіла, він це помітив, підійшов, присів перед нею, взяв її за руки.

— Не треба мене боятись, у нас все буде добре, ми будемо щасливими, усе буде для тебе, ти лиш скажи, що ти хочеш.

Валя мовчала.

— І...ти пробач, що так з братом вийшло, я не хотів, чесно, ти ж знаєш, просто ти зникла, і я злякався, бо боявся тебе втратити.

— Коля, я не річ, мене не можна ні знайти, ні загубити, і я не можу належати, не має на мене паспорта власності.

— Ось гроші, — і він дістав гаманець, — завтра підеш і вибереш собі сукню, яку сама лиш захочеш.

Валя так хотіла закричати, щоб її хоч хтось почув, врятував від цього божевілья. Бо Микола її не чув.

— Гарзд.

Валя мовчала.

— Ти зрозуміла стосовно сукні?! — ледь grimнув Коля.

— Зрозуміла, — злякано відповіла Валя.

— От і добре, бачиш, ми уже знайшли спільну мову, а ти так хвилювалась. Сподіваюсь усе буде гарзд? Ти знаєш про що я?

— Так, звісно.

— Все тоді до завтра, і до речі, ледь не забув, не забудь звільнитись з роботи, моя дружина не працюватиме, а буде квіткою.

— Микола, але ж моя робота для мене є важливою, я не зможу сидіти у дома.

— Це не обговорюється!

— Я...

— І ще одне, цю квартиру ми продамо, щоб не було в тебе з нею ніяких асоціацій, ти житимеш у моєму домі, — і він підійшов і поцілував її.

— Я...

Проте той grimнув дверима уже і пішов. Валя сіла на диван і заридала. Не про таке життя вона мріяла. О дванадцятій ночі вона заспокоїлась, дістала аркуш паперу і, як завжди, написала кілька слів Дмитру. Замість печатки на аркуші були свідками її сльози, від яких розповзались літери. Потім аркуш приєднався до усіх інших у великому ящику. Таких аркушів було уже чотириста дев'яносто вісім.

Зранку Валя подзвонила на роботу, сказала, що не вийде, бо захворіла, лягла у ліжко і не виходила цілий день з квартири. Ввечері зайшов Микола.

— Привіт, як пройшов день?

— Погано.

— Чому? Не купила сукню?

— Не купила, бо я цілий день себе погано почувала, я на роботу навіть не ходила, — промовила несміливо Валя і чекала реакції Миколи.

— Нічого страшного, завтра підеш, а ввечері ми підемо знайомитись з твоєю матір'ю.

— Що? — ледь запитала Валя, — для чого?

— Ну ти й кумедна, як для чого? Чи ти проти?

— Ні, звісно ні.

— От і добре, не відкладай з платтям, я уже домовився за ресторан, от побачиш, тобі сподобається, я для тебе все зроблю, — і він почав цілувати їй руки, — я не можу без тебе жити, я дихаю тобою.

ТЫ В МОЕМ
СЕРДЦЕ!

По щоці у Валентини спустились сльози. Поруч чоловік, можна сказати, мрія більшості жінок, а серце мовчить, просто воно іншому належить, а душу беруть в полон проти її волі.

— Я ще недобре себе почуваю.

— Ти іди у ліжко, відпочивай, на завтра ти маєш бути красивою, — і він пішов.

Наступного дня Валя пішла вибирати весільну сукню. Зайшла у перший весільний салон. Там байдуже переглядала сукні. До неї підійшла продавець.

— Вам допомогти? У вас такий вигляд, наче ви зовсім не раді.

Валя ледь посміхнулась.

— Ні, все гаразд, просто...я зараз виберу, ще деякий час.

Вона ходила навколо манікенів і до жодної сукні не торкнулась. Потім покликкала продавця.

— Будь-ласка, ось цю.

— Цю?

— Так, у вас буде мій розмір?

— Так, але вона надто проста, а ви така красива.

— Я хочу саме цю.

— Знаючи наречених, ви перша, яка прийшла сама вибирати сукню, і таку просту.

— Запакуйте, будь-ласка.

— Гаразд, як забажаєте.

Вона вийшла з магазину.

—

Перший раз бачу дівчину, яка придбала сукню не приміряючи, — промовила одна продавщиця до іншої.

— Дивно якось, — погодилась інша.

Валя прийшла додому, кинула сукню на диван.

Незабаром прийшов Микола.

— Люба, ти готова іти до матері?

— Так.

— О, я бачу ти сукню купила.

— Так.

— Я побачив сукню, але я не вірю у ці забобони.

То поїхали?

— Так.

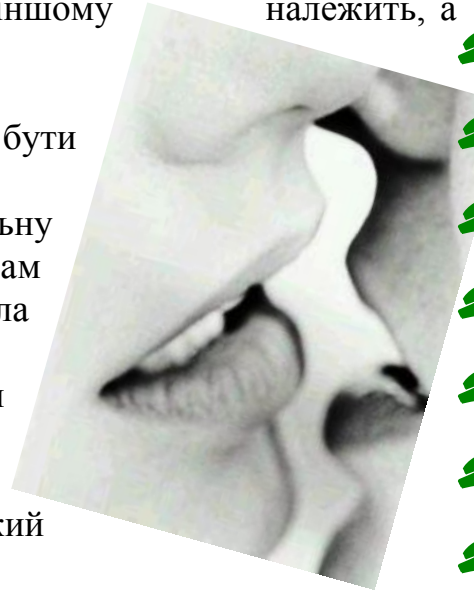
— Ти інші слова знаєш?

Валя видавила із себе посмішку.

— Цілий день бігала по крамницях, бо сама не знала точно що вибрати.

— Капризи нареченої? — посміхаючись запитав Коля.

— Щось таке.

— Твоя доля – будь-який каприз.

Коли вони приїхали до матері, Валя кинулась до неї.

— Мама, я рада тебе бачити!

— Ти не сама, я бачу, — промовила мати.

— Мамо, це Микола, пам'ятаєш, я тобі про нього розповідала.

— Рада з вами нарешті познайомитись, — промовила мати.

— І я також. А це вам, — і він простягнув букет квітів.

— Ой, які гарні, — раділа мати.

Від цього вигляду у Валентини серце розривалось, вона крізь біль видавлювала із себе посмішку. Коли всі сіли за стіл, Коля промовив:

— Ольга Мирославівна, я хочу попросити у вас благословення на наш з Валентиною шлюб.

— Ой, — зраділа мати, — я рада за вас!

Валя ледь стримувала сльози.

— Поки ще не зовсім холодно, ми хочемо одружитись, у Валі уже є плаття, ресторан замовлено, все готово, — говорив Микола.

— Оце молодь пішла, донька матері нічого не розповідає.

— Вона хотіла зробити вам сюрприз, — сказав Коля.

— Але я рада за вас, живіть лиш щасливо.

Валя не витримала, і встала й побігла у ванну кімнату. Змочила обличчя у холодній воді, трішки заспокоїлась, і повернулась.

— Люба, все гаразд?

— Так, просто в квартирі жарко, я цього не переношу, — відповіла посміхаючись Валя.

— Вона вся у батька, — промовила матір, — він не любив коли у квартирі жарко. Такі дві рибки були. Так коли церемонія?

— За півтори тижні, — відповів Микола.

— Допомога моя потрібна?

— Не турбуйтеся, від вас вимагається лише присутність на святі.

— Як же я можу пропустити найщасливіший день у житті моєї донечки!

Валя лиш посміхалась крізь біль.

— Чомусь Ромчик затримується на роботі, — промовила мати.

— Він мені телефонував, — поспішила відповісти Валя, — вибачався, що не зможе прийти, бо важливі справи на роботі.

Микола подивився на Валю, та лиш посміхнулась.

— Гаразд, мамо, нам час іти, за цілий день втомились, набігались.

— Звісно, ви телефонуйте, якщо моя допомога буде потрібна.

— Мамо, не хвилюйся ти так.

— Я також хочу брати якусь участь у приготуванні.

— Коля турботливий, і не хоче, щоб його жінки втомлювались, — промовила весело Валя.

— Так що цінуй, — промовила матір до доньки.

— Обов'язково.

Коли вони удвох їхали у машині, Микола задоволено промовив:

— Ти там усе серйозно говорила?

— А що? Ти ж про мене турбуєшся, не хочеш щоб я працювала, перевтомлювалась, ціниш мене. Я ж правду говорила, чи це не так?

— Ну так. До речі, можливо ти до мене уже переїдеш?

— Коля, я лиш одне попрошу, давай після

весілля.

— Гаразд, як забажаєш.

У дверях він поцілував її у вуста, і чекав відповіді. Довелось підтримати цей порив його і Валя поклала руку йому на груди, відповіла на поцілунок.

— До завтра, — і той щасливим збіг по сходах вниз.

Ввійшовши у квартиру, Валя упала на ліжко і знову заридала. Невже доведеться усе життя прожити з одним, кохаючи іншого? Їй не хотілось жити так, не хотілось жити у такому двобої.

— Я не хочу жити так, не хочу!

... далі буде...

Автор роману
Гречна Оксана (ЕП – 41)

Якщо Ви народились у рік Тигра...

Новий 2010 Тигра - це рік металевого Тигра, що належить до Стихії Металу, талісманом якого є срібло, а срібний колір буде приносити успіх у справах. Рік Тигра за китайським календарем: 1926, 1938, 1950, 1962, 1974, 1986, 1998, 2010.

Особливості характеру

Ви насолоджуєтеся життям, вас приваблюють нові пригоди, незвичайні місця та несподівані події. Ваша позиція подобається людям, ваші ентузіазм і сила волі допомагають вам легко завойовувати прихильників. Вам не завжди вистачає рішучості подивитися на себе з боку, ви не любите «втрачати обличчя», не любите, коли люди бачать ваші невдачі, цьому випадку ви, швидше за все, візьметеся за нову справу та почнете все спочатку.

Вашу увагу привертає все непередбачуване і, якщо інші можуть виявляти обережність, ви не боїтеся шукати невідоме в нестандартних ситуаціях. Зазвичай вас не влаштовує, коли вам розповідають цікаве, вам кортить самому це спробувати. Ви - щедра натура, залучаєте друзів у свої плани. У разі небезпеки можете й відступити, але можете бути й агресивним, коли вас заганяють у глухий кут. Щойно до вас повертається відчуття безпеки, ви набуваєте впевненості, а це дає змогу знову взятися за ризиковану справу.

Ви довіряєте своїм інстинктам і зазвичай довіряєте їм, хоча у вашому характері присутня й логічна сторона, яка дозволяє вам водночас ретельно оцінити ситуацію. Іноді у вас можуть виникати неприємності через те, що ви надто довіряєте ненадійним людям або, навпаки, ставитеся до інших занадто критично й навіть підозріло. Якщо ви розчарувалися в чомусь, то вмієте взяти себе в руки й піти новим шляхом.

Кохання

Ваша життєва енергія переходить і на ваші стосунки з партнерами, і для вас характерно переходити від одного партнера до іншого, захоплюючись кожним із них. Вас приваблює те, що кожен зв'язок супроводжується новою хвилиною романтики, однак із часом, коли втрачається відчуття новизни та охоплює нудьга, ви вирушаєте на

пошуки нового партнера. Коли закоханість минає, ви можете на короткий час поринути в депресію, однак дуже скоро знову сповнюєтеся енергією, спрямованою на пошуки нового партнера.

Вас приваблюють люди з незалежним характером. може збуджувати ваше товариство й захоплювати ваша енергія, але вони все-таки можуть обходитися без вас.

Більш імовірний успіх у стосунках із тими, хто поділяє ваш авантюризм, однак переслідує власні інтереси.

Ви не боїтеся заявляти про свої почуття й щирі у своїх емоціях, однак ви непостійні. Вам потрібен вірний і спокійний партнер, який, утім, нишком переслідуватиме власні цілі.

Кар'єра

Оптимізм, рішучість та ініціативність - ваші сильні сторони. Джерелом вашого натхнення можуть бути люди або місця, щось зненацька побачене чи почуте, й тоді вас охоплює ентузіазм. Ті справи, за які ви беретеся з азартом, можуть увінчатися успіхом.

Однак ви погано справляєтеся з невдачами та відчуваєте зниковілість, коли колеги зазначають, що ви неправильно оцінили ситуацію.

При складанні планів ви не звертаєте уваги на дрібниці й уникаєте складної підготовки - волієте одразу братися до роботи, а не створювати непотрібної метушні.

Ваша здатність захоплювати суть і енергія в прагненні досягти свого допоможуть вам у кар'єрі. У роботі вас переважно приваблює її цікавість і якість виконання, а не прибуток.

Із вас буде хороший мандрівник, дизайнер, політик, солдат, поліцейський, письменник-мандрівник, дослідник, рекламник або бізнесмен.

Колір

Зелений. Тигр пов'язаний із зеленим кольором, що асоціюється з весною. Це колір нового життя, спокою та релаксу. Вважається, що хороші сни здійсняться, якщо в них є зелений колір, оскільки це щасливий і впливовий колір, особливо в комбінації із червоним.

Інь та ян

Ян. Ян - це тепло, вага та динамічність, сила, яка сягає свого максимуму наприкінці зими та на початку літа. Хоча Тигр має властивості як інь, так і ян, він асоціюється з елементом «дерево», що наділене потужними властивостями ян, пов'язаними з розслабленням і інтуїцією.

Їх

Новорічний стіл в рік Тигра

Шампанське, олів'є, мандарини - який же Новий рік без них! Але варто врахувати, що кожен рік за східним знаком якоїсь тварини. І щоб весь наступний потрібно в новорічну ніч «задобрити» господаря року, пригостивши останнього його улюбленими ласощами.

Повноправний господар 2010 року - жовтий металевий Тигр. Тому і новорічний стіл потрібно накривати з урахуванням його пристрастей - як у кулінарному, так і в естетичному плані.

Перш за все ... Стіл у новорічну ніч поставте посередині кімнати. У центрі столу повинна бути металева ваза будь-якими фруктами жовтого кольору. Також поставте на стіл гарні й оригінальні свічки: жовті або смугасті (з двох кольорів).

Так як господар року все-таки хижак, то на столі в обов'язковому порядку має бути обов'язково присутнє м'ясо - краще, якщо воно буде приготоване на грилі. Для вегетаріанців підійдуть соєві продукти.

На гарнір можна приготувати будь-які страви з картоплі, моркви та буряку, а кращого десерту, ніж підсмажений арахіс, для жовтого металевого Тигра і

Що стосується напоїв ... З огляду на бойовий окрас господаря року, на столі мають бути напої жовтих і червоних тонів.

Зловживати спиртним не варто, інакше ви ризикуєте втратити людське обличчя і стати схожим на Мавп - споконвічних ворогів Тигра, а це смугастий хижак навряд чи вам простить.

Ну і наостанок ... Стіл повинен ломитися від страв, частування мають бути найрізноманітнішими - Тигр неодмінно відзначить вашу гостинність і віддячить: весь рік ви не відчуєте браку ні в чому.

Значення твого імені

Ірина

Ім'я давньогрецького походження, означає "мир, спокій". У дитячі роки Ірина самостійна і рішуча. Прагне більше перебувати в суспільстві батька, ніж матері. Має гарні здібності, і навчання не вимагає від неї особливих зусиль. Здатна реально підходити до оцінки навколишнього її дійсності. Проливати сльози, співчуваючи героям книги, ніколи не буде, тому що почуття сентиментальності їй не властиве, навпаки, у її характері присутня жорстокість. Після закінчення школи для Ірини важливим моментом у житті стає придбання спеціальності, а потім і професійний ріст. Відповідально підходить до виконання будь-якої роботи. Товариська, швидко встановлює контакт із незнайомими людьми. У компанії поводитьсья вільно, не відмовиться випити вина. Краще відчуває себе серед чоловіків, у жіночому суспільстві їй стає нудно.

Ірина – швидкозакохуюча натура, але голови в захопленнях не втрачає, завжди прагне зберегти незалежність. До вибору чоловіка підходить ґрунтовно.

Професійна діяльність у її житті завжди відіграє істотну роль. Підходять для шлюбу : Андрій, Борис, Іван, Леонід, Сергій, Степан.

Менш підходять : Валерій, Дмитро, Костянтин, Роман.

Іменини : 29 квітня; 18 травня, 26 травня; 1 жовтня.

Борис

Ім'я має слов'янське походження. Можливо, це скорочення імені Борислав, в основі якого лежать слова "бор", що означає боротьба, і "слав" - слава.

Борис з дитинства звикає до порядку й акуратності. Дбайливо ставиться до книг і речей, свій одяг ніколи не розкидає де попало. У першу чергу постарасться зробити уроки й виконати доручення по будинку, і тільки після цього побажати грати на вулицю до однолітків. Дорослішаємо, Борис стає все більшсамостійним. Він не стане посвячувати батьків у свої відносини з дівчатами, чим доставить багато занепокоєння й хвилювань. Про своє майбутнє одруження Борис повідомить у самий останній момент, коли приховувати це буде вже неможливо. Борис, завдяки своєму розуму й наполегливості, завжди досягає великих успіхів в обраній сфері діяльності й займає чільне становище в суспільстві. Успіх супроводжує його й у бізнесі. Всі життєві блага приходять до Бориса в підсумку завзятої праці, без використання допомоги впливових знайомих.

Борис любить все робити своїми руками - ремонтувати квартиру, свою земельну ділянку. Багато уваги приділяє своїм батькам. Любить поводитися з дітьми. Необходить увагою й дружину. Але на першому місці в Бориса завжди буде робота. Це слід враховувати дружині Бориса, щоб уникнути складностей у сімейних відносинах. У родині Борис шукає спокою, місця, де він зможе набратися сил для реалізації своїх планів.

У шлюб Борис може вступати неодноразово, він легко може захопитися іншою жінкою.

Підходять для шлюбу : Анна, Валентина, Валерія, Варвара, Вероніка, Зоя, Ін

Ірина, Клара, Лариса, Наталія, Ольга, Світлана, Тамара.

Менш підходять : Любов, Марина, Надія, Ніна, Тетяна, Юлія.

Іменини : 15 травня; 6 серпня.

Людмила

слов'янське ім'я, що означає "мила людям".

Людмила з раннього дитинства освоює навички ведення домашнього господарства. Свої обов'язки по будинку виконує старанно, любить створювати затишну обстановку. Улюблений предмет у школі – Домогосподарство. Дорослішаємо, Людмила стає більш самолюбні, більше уваги приділяє своїй персоні. У неї можуть не заладитися стосунки з сестрою. Приділяє багато часу і сил, щоб завжди бути на висоті. Людмила може досягнути гарних результатів у мистецтві і в діяльності, що вимагає вміння знаходити контакт з людьми.

В заміжжі Людмила повною мірою проявляє свої здатності у веденні домашнього господарства.

Вона чудово готує, проявляючи в процесі готування страв винахідливість і своєрідний підхід у самих звичайних випадках. Вміння рукоділля допомагає заощаджувати кошти в сімейному бюджеті. Діти завжди виглядають нарядно.

Чоловік може часом проявляти невдоволення надмірною самостійністю Людмили і з цієї причини у відносинах можуть виникнути серйозні ускладнення. У випадку розлучення Людмила не падає духом і наполегливо намагається знову вийти заміж. Людмили з по батькові Миколаївна, Володимирівна, Олександрівна, Дмитрівна мають більш важкий характер, ніж інші. Іменини : 29 вересня.

Юлія

Жіноча форма імені Юлій, походить від латинського слова "Юліус" - "кучерявий, пухнастий".

У дитинстві Юлія - дуже вразлива і обідчива дитина. Настрій у неї може мінятися миттєво. З веселої і життєрадісної дівчинки вона перетворюється в скривджену і в'ялу. Коли вона не в дусі, краще її не чіпати, вона володіє здатністю сама відновлювати свій гарний настрій. Завзята суперечниця дуже неохоче визнає свою поразку в суперечці. Дуже чутлива-погано переносить чужі страждання й вигляд крові.

Юлія вдало виходить заміж і складностей із чоловіком у неї звичайно не буває, захоплена домашнім господарством. Для неї це сама головна робота, де вона намагається виявити всі свої найкращі якості й чому присвячує весь свій час. Вона добре готує, уміє створити запаси солінь, варення, консервів. Завжди рада прийняти гостей, і не тільки смачно нагодує, але й дасть можливість виговоритися. Вона радіє успіхам друзів і не заздрісна. Не дозволить нікому в родині нудьгувати й завжди придумає яку-небудь розвагу.

Підходять для шлюбу : Василь, Владислав, Євгеній, Кирило, Менш підходять : Анатолій, Андрій, Микола, Федір, Пилип.

Іменини : 31 травня; 29 липня.

SMS з привітом!!!

Вітаємо всіх студентів ТІСІТ з днем Бабака, бажаємо удачно його відсвяткувати!!!

Група людей які сиділи в кафе « ТІСІТ» і хавали
02.12.2009 13:54

Всіх мужиків з Днем Української армії. Бажаємо всім хлопцям стати мужиками!!!

Баб'є царство ТІСІТу

Вітаємо Зарічного Дмитра і Лаврушко Олену з одруженням. Бажаємо багато щасливих років спільного життя!!!

Група МЄ-31

Вітаємо Гурневич Тетяну з посадою Голови Студентської Ради ТІСІТу.

Наталя.Л, Таня.К , Христя.К =)

Дякуємо за смачну кухню в кафе!!!

Студенти ТІСІТ

Я себе люблю

Рока

Передаю привіт любимій групі ЕП-11!

Ірішка

Цей привіт адресується старості групи СР-31. Вона...це наше чудо – природи!
Залишайся завжди такою

Від Н.В і Т.В

Вітаю Костурчика Петрусика (котика-мурчика) з Новим Роком!!! Бажаю спортивних досягнень і не вживати алкоголь!!!

Від групи МЄ-31

Вітаю себе з Новим роком з любов'ю Я

Вітаємо Ягельську Мар'яну з днем народження!!!

Група МЄ-31

31

Вітаю з днем армії хлопців з МА-11. Ви найкращі

Від дівчат МА-11

Найкращі побажання для пацанів 5-го курсу групи СР-51! Вітаю ТІСІТ з наступаючими канікулами!

Ксюта SNIKERS вітаю тебе з зимовими святами. ЦЬОМ-ЦЬОМ-ЦЬОМ!!!

Передаю привіт Васі лаборанту. Успішно здати сесію =)

Від незнайомки

Вітаю групу ЕП-31 з наступаючим Новим Роком і бажаю їм вдало здати сесію і гарно відсвяткувати екватор ☺))))))

Оля

Вітаю Таню Бирду з наступаючим Новим Роком! Дуже вдячний за прекрасний відділ СМС, який вона організовує. Бажаю подальших їй успіхів!

Тарас

Вітаю групу ЕП-21 з наступаючим, бажаю всім в новому році всього того чого вони самі собі побажають.

П.Т.Б

Вітаю групу ЕП-31 з наступаючим Новим Роком ви найкращі!!!

ЕП-31 від Васі

Вітаю всіх з Наступаючим Новим Роком!!! Усього вам найкращого!!!

Ваш laborant (Василь)

Вітаю з наступаючим Новим Роком і новорічними святами групу ЕП-11

Староста

Хочу передати великий привіт Оксані Ящишин з ЕП-21 і сказати їй що я її дуже-дуже люблю. Залишайся такою класною людиною як ти є!!! Хоч ти трохи вредна, але я тебе все одно буду пам'ятати все життя! Папуськи! Зустрінемось в кімнаті!

Сашуля МЄ-21

Рижа, я тебе бу-бу! ☺ Гарного Різдва!

Балу =)

Ой Таня, Танічка! Не мрій на англійській! Ха-ха...

Сашуля МЄ-21

Хочу передати привіт через сухий пліт Смаль Оксані, Фількевич Віці і звичайно Бабій Ілоні з МЄ-21. З вами прикольно сидіти на парах. Списувати даєте! А що ще хотіти) Веселих свят! P.S Не знаю як я витримаю вдома цілий місяць ☹

Сашуля МЄ-21

Baly! =) I Love you! I wish you a Merry Christmas!

Roslyk ☺

Група СР-31 щиро вітає усіх студентів і викладачів з Новим Роком!!!

Від першого курсу вітання Поплавському В.В з Новим роком. Вітаєм!!!

Вітаю групу МЄ-21 з Новим Роком! Бажаю щоб Новий Рік приніс вам багато щастя, міцного здоров'я, достатку, успіху в навчанні. А також персональний привіт Ожанській Олександрі.

Від Ілони МЄ-21

Вітання для Ксюхи з МА-11 і Лідулі з МЄ-11! Від подруги з МЄ-11

Пухнаста)

Вітання всьому першому курсу від Ксюхи МЄ-11!

Хай щедрим буде Новий Рік
На щастя не скупиться!
Хай на Різдво всіміхнуться зірки
І все задумане здійсниться!

Вітаємо весь 2 курс!!! група ЕП-21.

Шишка С. Закрий свою паскудну морду!!!

Шишка С.

Слиш, мала....!

Передаю привіт своїй любимій і найкращій групі ЕП-21. Бажаю гарно відсвяткувати Новий Рік!

Ксюха ЕП-21

Вітаю Мар'яну, Віку, Юлясю та Мар'янку з наступаючим Новим Роком та різдвяними святами!

Віка Я. МА-21

33

33

33

33

33

33

33

33

33

33

Льошкінс, Антоха-грязний, Кошик, Левоньє!!! Че как? Коли віддасте мої гроші???

Шишка Стіпан

Передаю привіт всім соціологам ТІСІТу, в тому числі найкращій в світі групі СР-11! Кохані мої! Бажаю файно здати зимову сесію і відірватися на канікулах! Я вас люблю, щоб не збрехати, МАЙЖЕ всіх...

Ваша староста ☺

Привіт Антону з 4 курсу.... Дякую за цікавий вечір... було файно поспілкуватися.

Від ^ _ ^

Великий привіт Васі СР-41

Від прекрасної незнайомки)

Передаю привіт Серьожці від баби яги!!! Гарно провести канікули) І ще дарю тобі пару баблосиків або евроо і ще до того всього здати англійську....) P.S дякую за індз!

Бажаю, щоб у Новорічну ніч
Турботи щезли з ваших пліч.
Живіть яскраво та красиво,
Себе цінують та людей.
Замість горілки - пийте пиво
І буде все у Вас ОК!

Для МЕ – 42 від Лени

Колишнє керівництво Студентської Ради розпочало програму «Анти_Ботан 2010» усі бажаючі долучитися до програми записуйтеся у кабінеті Студентської Ради.

Андрій , Борис , Снежик))))))

Ага, і ще забули передати «пламенний» привіт істоті, яка познучалася з сніговита Студентської Ради..... Маємо надію, що в Новому Році, він не знайде пригод на свою голову...

**Рубрику підготувала:
Тетянка) МА-21**

Редакція газети: Вархолик О.,
Каськів М., Черній С., Гурневич Т.
Кореспонденти: Черній С., Бирда Т.
Особлива подяка:
Гощинському А. В., Слободяну І. В.
Видавництво: ТІСІТ
Випуск: №3, к-сть стр. 36, 2009р.
Тираж: 35 примірників

З Днем
Народження!

Бакушевич Я. М. (12.01)
Старицька О. П. (03.01)
Бакушевич А. Я (06.01)
Вдовцова О. Є (23.01)
Перегінець О. М (22.01)

Летять роки, як лебеді у вирі,
Життя іде, його не зупинить.
Прийміть вітання наші щирі,
Ще до ста років зичимо прожити.
Хай будуть поруч віра і надія,
Як два крила, що впасти не дадуть.
І сам Господь по милості наділить
Ще довгих літ, щасливу світлу путь.

зі Святими Викладацький та
Студентський колектив ТІСІТу

З НОВИМ РОКОМ
З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!!!

*Вітаємо з Новорічним Святком,
Від серця, щиро зичимо Вам.
Здоров'я, щастя і достатку,
І виконання всіх бажань.*

*Хай буде Рік Новий ще кращим
Ніж попередній, і завжди
Хай сяйво Різдвяної Зірки
Вас охороняє від біди.*

*Викладацький та
студенський колектив ТІСІТу*